

עת"א 17422/11/15 - מוחמד כיאל נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17422-11-15 כיאל(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן חמו
העותר	מוחמד כיאל
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שדחתה את בקשתו לשלבו בסבב חופשות.

העותר מרצה עונש מאסר של 5 שנים שנגזר עליו במסגרת תפ"ח 40109/07/12 לאחר שהורשע בעבירות של אינוס, מעשה סדום, מעשים מגונים ואיומים.

נימוקי הבקשה :

החלטת המשיב איננה סבירה ומתעלמת לחלוטין מנסיבותיו האישיות של העותר. אין לחובתו הרשעות קודמות, התנהגותו חיובית. במהלך ניהול משפטו היה משוחרר בתנאים במשך תקופה ארוכה. ביצע את העבירות עליהן נשפט, בהיותו קטין.

העותר אמנם הכחיש את המיוחס לו במהלך ניהול המשפט ואף הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין, שדיון בו קבוע ליום 11/4/16, אך לאחר מאסרו הוא לקח אחריות על מעשיו והחל להשתתף בשיחות עם העו"ס והוא ממתין להשתלבות בהליך טיפולי, שמועד תחילתו איננו תלוי בעותר.

לעותר נמסר כי עמדת המשיב המתנגדת ליציאתו לחופשות מתבססת על המלצת וועדת אלמ"ב, אולם בנסיבות מקרה זה, אין לאמץ את המלצת וועדת אלמ"ב ויש להעדיף את חוות דעת מב"ן שאיננה מתנגדת ליציאתו לחופשות.

כתב התשובה :

העותר מרצה עונש מאסר בגין העבירות שביצע כלפי בת דודתו. מסווג בקטגוריה א', מוגדר "עבריין מין", וג"ע ואלמ"ב.

ביום 6/1/16 התכנסה וועדה משותפת של וג"ע ואלמ"ב לדיון בעניינו של העותר והגיעה למסקנה שאין להמליץ על יציאתו לחופשות על אף שמב"ן לא התנגד ליציאה מוגבלת של 12 שעות בתנאים מגבילים.

בניגוד לנטען על ידי ב"כ העותר, היתה מונחת בפני הוועדה המשותפת חוות דעת מב"ן והוועדה לא התעלמה מהאמור בה.

דין :

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וכן את עמדת גורמי המודיעין בשב"ס ובמשטרת ישראל, ולאחר עיון בחלק החסוי של חוות הדעת, נחה דעתי שאין מקום להתערב בהחלטת המשיב.

שאלת היחס בין המלצות מב"ן והמלצות וג"ע נדונה בפסיקה במס' הזדמנויות (רע"ב 10475/09 פלוני נ' שב"ס, רע"ב 5713/09 פלוני נ' שב"ס, רע"ב 7891/10 פלוני נ' שב"ס).

תמצית ההבדל היא שמטרתה של כל אחת מחוות הדעת היא שונה. בעוד שחוות דעת מב"ן מתייחסת להערכת הסיכון הכללי הנשקף לציבור מהאסיר, הרי שחוות דעת וג"ע, כמו גם חוות דעת אלמ"ב, עניינה במידת הסיכון הנשקפת מהאסיר כלפי בני משפחה ובמיוחד כלפי קורבן העבירה (וראה גם 7549/09 כוכבי נ' מ"י, רע"ב 5713/09 פלוני נ' שב"ס, רע"ב 8734/08 פלוני נ' מ"י).

לעניין הפגיעה האפשרית בקורבן העבירה והגנה עליו המהווים טעם רב עוצמה למנוע מהעבריין האסיר את הפריבילגיה לצאת לחופשה, ראה גם עת"א 52920/08/15.

נוכח עמדת הוועדה המשותפת, אין לומר כי החלטת המשיב להעדיפה על פני חוות דעת מב"ן הינה בלתי סבירה.

מתוכן כתב האישום עולה תמונה קשה של מעשי אינוס חוזרים ונשנים, של מעשה אכזריות קשים, כמפורט בסעיף 7 לכתב האישום, כשהמתלוננת/הקורבן הינה קטינה שגילה פחות מ - 14.

גם גזר הדין המפרט את מצבה הקשה של המתלוננת ואת רמת המסוכנות הצפויה מהעותר הינם קשים בחומרתם.

בנוסף לאמור, עולה מעמדות גורמי המודיעין בשב"ס כי קיים פוטנציאל מסוכנות כלפי האסיר בשל מפת הסכסוכים המפורטת.

במהלך הדיון הודיע ב"כ העותר שהערעור שהוגש לבית המשפט העליון יצומצם אך ורק לעניין העונש ולא להכרעת הדין, אך בכך לא די כדי לקבוע כי אפסה מסוכנות.

החלק החסוי בחוות דעת הוועדה המשותפת מצביע על כך שהסיכון הנפשי העלול להיגרם לבני המשפחה של הקורבן לא התעמעם עם חלוף הזמן. ראה לעניין הסיכון הנפשי לקורבן ובני משפחתו כשיקול רב עוצמה למניעת חופשה, את דברי כב' השופט מלצר ברע"ב 6466/11.

אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ו, 18 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.